



سینمای ایران بی پناه شده است

گفت‌وگو با **حجت‌الله ایوبی**
رئیس اسبق سازمان سینمایی



گزارش
بین‌الملل
۸-۹

آپارتاید جنسیتی در افغانستان

اثرات بازگشت طالبان بر محدودیت مشارکت اجتماعی، اقتصادی و سیاسی زنان



دپیلمات امریکوفیل

کارنامه دیپلماتیک **حسین علاء**
از دانشگتن تا وزارت دربار



بازیگران پارلمان جدید

مروری بر سوابق و دیدگاه‌های مطرح‌ترین راه‌یافتگان به مجلس دوازدهم

ایران در جستجوی روایت سیل زدگان

گزارش و تصاویر **سارا سپری** خبرنگار اعزامی هم‌میهن از روستاهای بلوچستان

گزارش
میدانی
۱۳-۱۴



ماجرای عکس برداری یک روحانی از یک مادر که در گوشه‌ای از در مانگانه روی زمین نشسته و به دور از فضای عمومی مشغول شیر دادن به نوزادش بوده، ابعاد بزرگی پیدا کرد. سپس یک کانال در شبکه مجازی اینستاگرام کرد که آن خاتم و مسئولین در مانگانه بازداشت شده‌اند و حتی جواز در مانگانه باطل شده است. این خبر جدید که بازتاب منفی تری داشت، از سوی دستگاه قضایی تکذیب شد، ولی بعد از ظهر خبر رسمی آمد که دادستان قم دستور شناسایی عناصری را صادر کرده است که فیلم را به رسانه‌های معاند منتقل کرده‌اند. در واقع، همین جا مورد نقد است. اگر قرار بود که در ماجرای کشته شدن جرح فلوید، با تصویر بردار آن حادثه که آمریکا را به معنای دقیق کلمه به آشوب کشاند، به این صورت برخورد می‌شد، قطعاً باید برای او حکم ده‌بار اعدام صادر می‌شد، ولی پلیس و دستگاه‌های امنیتی و قضایی آن دختر نوجوان ۱۷ ساله را

چراهای رویداد قم

سرمقاله

نه تنها با مشکلی مواجه نکردند، بلکه کمیته پولیتزر که معتبرترین جایزه روزنامه‌نگاری است به او جایزه داد. چرا؟ به این علت که عدم انتشار این حقایق نه تنها هیچ مشکلی را حل نمی‌کند، بلکه مشکلات را پنهان و عمیق‌تر می‌کند. اگر ما در منظر خدا هستیم و زشتی و زیبایی افعال عمومی ما نزد او شناخته شده است، پس چرا نباید در منظر مردم دیده شود؟ یکی از علل ناسور و عمیق شدن این زخم‌ها، همین پنهان کاری‌ها و عدم شفافیت است. از پنهان کاری بدتر، شفافیت گزینشی است. نظام رسمی از انعکاس واقعیت اجتماعی هر چند بد باشد باید استقبال کند، نه آنکه به نام «سوءاستفاده شبکه‌های معاند» جلوی انتشار آنها را بگیرد. این فیلم یا فیلم‌های مشابه باید در رسانه‌های رسمی کشور و صداوسیما منتشر شود؛ چون یک مسئله عمومی است. اگر چنین شود، شبکه‌های معاند بلا موضوع می‌شوند. چرا نباید شبکه‌های رسمی جرات انتشار چنین ناهنجاری‌هایی را داشته باشند؟ علت بی‌اعتمادی به این شبکه‌ها همین سیاست محدودیت‌آفرین است. **۲**

هادی سروش استاد فقه و فلسفه حوزه علمیه

آیا شان یک روحانی، شان فیلم برداری و عکاسی است؟ به صراحت می‌گویم که شان یک روحانی هدایتگری است. یک روحانی نه فیلم بردار، نه عکس بردار، نه خبرنگار و نه خبرنگار است. شان یک روحانی بر اساس لباسی که پوشیده، شان هدایت با اخلاق، زبان نرم، تقوا و خداترسی است. ضمن آنکه طبق نظر برخی از حقوقدانان و فقها، فیلم و عکس گرفتن از اشخاص و نشر حتی در فضای عمومی، از نظر حقوقی جرم و از نظر فقهی هم حرام است. چرا که ورود به حریم خصوصی افراد است.

اردشیر گراوند جامعه‌شناس و استاد دانشگاه

مواجهه بین مردم در موضوع امر به معروف یا مستولین جنبه سیاسی پیدا کرده است. در صورتی که پیش از این، این موضوع جنبه عمومی و اجتماعی داشت که مردم در برابر آن مقاومت نمی‌کردند. زمانی این مقاومت مردم در روش صادقانه حل می‌شود و گاهی به درگیری ملت و دولت می‌انجامد که نزاع‌های سیاسی، شورش‌ها، انقلاب‌ها و تخریب‌ها شکل می‌گیرد.

افشین امیرشاهی سردبیر آنلاین هم‌میهن

وقتی می‌دانیم چنین رفتارهایی به خشم، بی‌اعتمادی و نگرانی مردم دامن می‌زند و صد البته بی‌نتیجه بودن شان کاملاً واضح و مشخص است، چرا باز هم آن را تکرار می‌کنیم؟ در پس این واقعه، یک «چرا»ی بزرگ نهفته است. یک «چرا»ی ناراحت‌کننده. و در نهایت اینکه چرا چنین رفتارهای فحری و بی‌نتیجه‌هرازگاهی در یک گوشه از شهر و کشور مشاهده می‌شود و مردم را مضطرب و خشمگین می‌کند؟

بررسی ابعاد وزمینه‌های حقوقی و اجتماعی
برخورد یک طلبه و یک زن در قم
که واکنش‌های گسترده‌ای در پی داشت

غیرقانونی غیرشرعی

گزارش
جامعه
۲۰۳

استفنا از مراجع تقلید:
فیلم گرفتن از دیگران بدون رضایت آنان حرام است